

den prioritering, der er foretaget med kommunal garanti og med statsgaranti.

Mindretallets forslag går derfor ud på, at de selskaber, der har bygget de boliger, der ikke kan lejes ud, selv må tage de tab, der kan opstå i en periode, indtil boligerne kan lejes ud, og de mere permanente tab, der opstår, hvis de heller ikke på længere sigt kan forrente og afdrage den investerede kapital. Selskaber, som ikke mener at kunne bære den økonomiske belastning heraf, må afhænde de pågældende ejendomme til det offentlige, der gennem sine garantier for prioriteringen og den offentlige kontrol med byggeriet har et medansvar for situationen.

I praksis vil det formentlig være at foretrække, at der sker kommunal overtagelse af ejendommen, men det betyder ikke efter mindretallets opfattelse, at kommunerne i alle tilfælde skal bære hele det tab, der måtte opstå som følge af udlejningsvanskelighederne i disse ejendomme. Der vil således være et særligt hensyn at tage til de kommuner, hvor boligbyggeriet i væsentlig grad har været disponeret fortrinsvis ud fra forventninger om store statslige investeringer i områdets udvikling, som ikke har kunnet realiseres i det oprindeligt forudsatte tempo.

Ved en sådan ordning vil den offentlige udgift kunne begrænses meget væsentligt sammenlignet med en ordning som den, der er foreslået af boligministeren, hvorefter der på grund af rent skematiske regler gives støtte til alle lejligheder i det almennyttige byggeri, som har fået igangsætningstilladelse fra 1968, og uanset at udlejningsvanskelighederne varierer stærkt fra kommune til kommune, fra byggeri til byggeri og fra lejlighedstype til lejlighedstype.

Efter mindretallets opfattelse burde boligministeren optage forhandling med kommunerne med henblik på ordninger, der alene kom til at omfatte de ejendomme, der reelt kan siges at være nødlidende. Disse ordninger måtte være baseret på en vurdering af ansvarsfordelingen i hvert enkelt tilfælde.

For så vidt angår det fremtidige byggeri, skal mindretallet understrege, at det er dette, der skal tilpasse sig de vilkår, som fastsættes i støttelovgivningen, og ikke omvendt, således som lovforslagernes fremsættelse er udtryk for. I denne forbindelse bør

de almennyttige boligselskaber tilskyndes til i højere grad end hidtil at leve op til den almindeligt anerkendte målsætning om stadig voksende grad af selvfinansiering af det almennyttige byggeri. I stedet for ad denne vej at bidrage til en nedbringelse af de uønskeligt høje beboerindskud virker de foreliggende lovforslag imidlertid i retning af en nedsættelse af selvfinansieringsgraden inden for det almennyttige boligbyggeri, dels ved ophævelsen af genudlejningsforhøjelser i de ældre boliger og dels ved ændringen i belåningsgrænser for nyt byggeri.

Mindretallet har under forhandlingerne i udvalget været villig til at drøfte en langsommere afvikling af rentesikringsordningen end forudsat ved gennemførelsen af bestemmelserne om rentelåneordningen.

Mindretallet har imidlertid ikke kunnet tiltræde en basisrente på mindre end 6 1/2 pct., og der har allerede af den grund ikke kunnet opnås enighed i udvalget. Under disse omstændigheder fastholder mindretallet rentelåneordningen, som er et rigtige princip i forbindelse med det offentliges bestræbelser for at opnå en nedsættelse af begyndelseslejen i nyt byggeri.

Endelig ønsker mindretallet at give udtryk for, at de forslag til ændring i boliglovgivningen, som her er til behandling, går i modsat retning af, hvad der er behov for med henblik på en langsigtet boligpolitik. Arbejdet med at normalisere boligmarkedet og tilpasse ressourcerforbruget inden for byggesektoren til det samfundsøkonomisk forsvarlige vil ved lovforslagernes gennemførelse blive yderligere vanskeliggjort.

Mindretallet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ad II. forslag til lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri.

Boligministeren har stillet et ændringsforslag, der går ud på at tilvejebringe hjemmel til, at Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning kan forestå den kasse- og regnskabsmæssige forvaltning af de ydede statslån.

Et flertal (socialdemokratiets og socialistiske folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med den foreslåede ændring.